

РЕШЕНИЕ

№ 44

гр. Плевен , 11.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ПЛЕВЕН, XIII НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ в публично заседание на тринадесети януари, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Красимир М. Димитров

при участието на секретаря ПЕТЯ С. КАРАКОПИЛЕВА
като разгледа докладваното от Красимир М. Димитров Административно наказателно дело № 20204430201616 по описа за 2020 година

Постъпила е жалба от страна на ***, с ЕГН: ***** от *** против наказателно постановление № 20-0938-002275 от 02.07.2020 г. на *** Сектор “ПП” към ОДМВР - Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП и чл. 185 от ЗДвП е наложил на ***, глоба в размер на 50 лв., глоба в размер на 20 лв. и на осн. Наредба № Из-2538 на МВР са отнети общ 6 контролни точки за извършено нарушение по чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП и за извършено нарушение по чл. 147 ал. 1 от ЗДвП.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, не ангажира допълнителни писмени и гласни доказателства, в подкрепа на изложеното в жалбата си.

Ответната страна по жалбата ОД на МВР – Плевен, редовно и своевременно призована, не се представлява.

Съдът въз основа на императивно вмененото му задължение за цялостна проверка на издаденото наказателно постановление относно законосъобразността му, обосноваемостта му, и справедливостта на наложеното административно наказание и предвид така установената фактическа обстановка направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в срока по чл.59 ал.2 от ЗАНН- **ДОПУСТИМА** е!

Разгледана по същество се явява **НЕОСНОВАТЕЛНА**.

Атакуваното наказателно постановление 20-0938-002275 от 02.07.2020 г. е издадено от *** Сектор „ПП“ при ОДМВР - Плевен, въз основа на Акт за установяване на административно нарушение ГА Акт № 214592 за установяване на административно нарушение, от който е видно, че:

На 18.05.2020 г. в 16:21 часа в *** до МОЛ ***, с посока на движение ул. ***, като водач на лек автомобил „***“, с рег. № ***, собственост на ***, ЕГ: ***, извършва следното:

1.Управлява горепосоченото МПС без да използва обезопасителен колан;

2.Не е представил управлявания от него автомобил на ГПТ в срок, видно от справка с РСОД.

-нарушение на чл. 137А, ал. 1 от ЗДвП и чл. 147, ал. 1 от ЗДвП.

Съдът намира, че при съставяне на АУАН и при издаване на атакуваното НП са спазени изискванията, визирани в разпоредбите на чл.42 и чл.57 ЗАНН.

АУАН и НП са издадени от компетентни органи, съдържат всички изискуеми от ЗАНН реквизити - описано е нарушението и обстоятелствата, при които то е извършено, посочени са дата и място на извършване на деянието, както и нарушената законова разпоредба и нормата, въз основа на която е определена санкцията.

В случая не са налице формални предпоставки за отмяна на обжалваното НП, тъй като при реализиране на административно наказателната отговорност на жалбоподателя не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, водещи до порочност на административно наказателното производство против него.

Съгласно чл.37, ал.1 ЗАНН, актове за установяване на административни

нарушения могат да съставят длъжностните лица посочени изрично в съответните нормативни актове или определените от ръководителите на ведомства, организации и др., на които е възложено приложението или контрола по приложението на съответните нормативни актове.

Според чл. 189, ал. 1 ЗДвП, актовете за установяване на административни нарушения по този закон се съставят от длъжностните лица на службите за контрол, предвидени в същия. Кой са тези служби се определя от Министъра на вътрешните работи съгласно чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и това са служителите на “Пътна полиция” на Сектор КАТ към съответните Областни дирекции “Полиция”, съответно подведомствените им Районни полицейски управления. Тези служители са оправомощени по закон - чл. 165, ал. 1, т. 1 от ЗДвП и чл. 52, ал. 1, т. 15 от ЗМВР да осъществяват контрол по безопасността на движението по пътищата, техническата изправност на МПС и др.

В случая АУАН е съставен от полицейския служител *** и в същия е отразено, че заема длъжността младши автоконтрольор към сектор “ПП” – Плевен, т.е. той е длъжностно лице от съответната служба за контрол при посоченото полицейско управление по смисъла на ЗДвП и в този смисъл съдът счита, че се явява компетентно според чл. 37, б. “а” от ЗАНН длъжностно лице.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира, че констатациите в АУАН съответстват на фактическата обстановка.

От показанията на актосъставителят и свидетелят по акта, както и от събраните по делото писмени доказателства се установява, че жалбоподателят е нарушил посочената в АУАН-а и НП-то разпоредба.

Съдът кредитира в цялост показанията на свидетелите *** и ***, които са очевидци на нарушенията, възприели са движението на автомобила, управляван от жалбоподателят, и събитията около извършване на нарушението.

Няма данни по делото, които да създават съмнения относно тяхната обективност и безпристрастност или да сочат на наличието на мотив да

набедят санкционираният в нарушение, което не е извършил.

В АУАН нарушенията са описани конкретно, ясно и последователно, и изясняват в пълнота всички факти и обстоятелства във връзка с възприетото от двамата свидетели поведение на жалбоподателя.

Съдът намира, че в хода на съдебното следствие по безспорен начин се установи, че с деянието си жалбоподателя виновно, при форма на вината пряк умисъл е осъществил състава на административни нарушения.

Следва да се отбележи, че шофьорът на процесния автомобил, при връчването на АУАН-а, не е оспорил така установената фактическа обстановка и е посочил в графа възржение: „Нямам възражения“.

По отношение нарушението по чл. 137а, ал.1 ЗДвП:

Съобразно посочената разпоредба: „водачите и пътниците в моторни превозни средства от категории М1, М2, М3 и N1, N2 и N3, когато са в движение, използват обезопасителните колани, с които моторните превозни средства са оборудвани“. В ал.2 на чл. 137а ЗДвП са предвидени изключенията от посоченото правило, като е регламентирано кои лица могат да не използват обезопасителни колани. Една от хипотезите касае лицата, чието физическо състояние не позволява използването на обезопасителен колан. За физическо състояние, което не позволява на лице - водач на МПС, да използва обезопасителен колан, следва да се приеме само състояние, при което поради обективни причини (т.е. стоящи извън субективните възприятия на лицето) е невъзможно да се постави колан или ако поставянето на такъв би застрашило здравословното му състояние. Законът не предвижда спазването на специален ред за удостоверяване на физическото състояние на водача. Посоченото обстоятелство може да бъде установено не просто чрез представянето на документ, който да обективира наличие на заболяване у жалбоподателя, а чрез медицински документ, **съдържащ лекарско предписание, че физическото състояние не позволява използването на обезопасителен колан.**

В настоящия случай жалбоподателят ангажира писмено доказателство – медицинска бележка приложена към жалбата, **без да е заверена „вярно с**

оригинала“, издадена от кварталния селски лекар д-р Данчо Поповски .

В документа е посочено, че лицето не трябва да поставя предпазни колани при шофиране, с оглед тежестта на хроничните му заболявания.

Съдът констатира, че към медицинската бележка не са приложени допълнителни писмени доказателства, в подкрепа на така издадената медицинска бележка, от които да е видно, какви точно интервенции са правени на жалбоподателя и дали в действителност същият не може да ползва предпазен колан.

КАТЕГОРИЧНО на съдът му прави впечатление, че жалбоподателят нито при извършената проверка, нито в тридневния срок по чл. 44, ал. 1 от НК е направил възражения относно констатираното в АУАН-на нарушение и не е представил този документ ,което не е нормално.

Дори в съставения АУАН жалбоподателят собственоръчно е написал – „Съгласен“.

Видно от медицинската бележка е, че на същата е посочено че е издадена на 15.05.2020 г., три дни преди да бъде спрян жалбоподателят за проверка от органите на реда .

НЕНОРМАЛНОТО Е И ТО ИМА САМО ЕДНО ОБЯСНЕНИЕ че тази медицинска бележка я е нямало към датата на извършване на проверката а е издадена със задна дата и именно затова тя не е представена на органите на реда.

Никъде обаче в посочени документ от селският лекар не е посочено, че за същия е противопоказно поставянето на обезопасителен колан, предвид което съдът не приема за установено, че е налице физическо състояние на водача, което не позволява използването на обезопасителен колан.

Поради изложеното правилно на жалбоподателя е ангажирана административнонаказателната отговорност на основание чл. 183, ал. 4, т.7 предл. първо ЗДвП за нарушение на чл. 137а, ал.1 ЗДвП, както и на основание чл. 6 т. 10 от Наредба № Из-2539/17.12. 2012 г. за определяне максималния размер на контролните точки, условията и реда за отнемането и

възстановяването им, списъка на нарушенията, при извършването на които от наличните контролни точки на водача, извършил нарушението, се отнемат точки съобразно допуснатото нарушение, както и условията и реда за издаване на разрешение за провеждане на допълнително обучение, са отнети шест контролни точки.

Относно нарушението по чл.147, ал.1 от ЗДвП:

Според чл. 147, ал.1 ЗДвП регистрираните моторни превозни средства и теглените от тях ремаркета и пътните превозни средства, с които се извършват превози с атракционна цел, с изключение на пътните превозни средства на поделенията на въоръжените сили, и пътните превозни средства с животинска тяга, подлежат на задължителен периодичен преглед за проверка на техническата им изправност. Условията и редът за извършване на прегледа на превозните средства, с изключение на самоходните машини, колесните трактори с максимална конструктивна скорост, ненадвишаваща 40 km/h, и ремаркетата, теглени от тях, се определят с наредба на министъра на транспорта, информационните технологии и съобщенията съгласувано с министъра на вътрешните работи.

В издадената за това НАРЕДБА № Н-32 от 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства е предвидено в чл.38, ал.1 от нея, че :“Когато ППС е технически изправно и не са установени неизправности и/или несъответствия, както и при установяване на незначителни неизправности по чл.37, ал.2, председателят на комисията, извършила периодичния преглед на ППС, издава удостоверение за техническа изправност част I, буква А и част II (приложение № 7) и знак за периодичен преглед за проверка на техническата изправност на ППС.“

По делото тези доказателства не са представени, поради което се налага логично обоснования извод, че те не съществуват, тъй като процесният автомобил не е преминал ГТП.

Този извод на контролните органи, на наказващия орган и на съда по никакъв начин не е оборен, поради което съдът намира, че жалбоподателят е извършил нарушение по чл. 147, ал. 1 от ЗДвП и издадения въз основа на него

нормативен акт – цитираната горе наредба.

От субективна страна деянието е извършено виновно, под формата на престъпна небрежност, тъй като, жалбоподателят като водач на МПС и гражданин на Република България е длъжен да знае и спазва законите на страната. Жалбоподателят е ползвал лек автомобил, за който по силата на закона е бил длъжен да провери и да се увери, че същият е преминал ГТП, след което да го ползва. Жалбоподателят не е изпълнил това свое задължение, като е предполагал, че няма да настъпят вредни от небрежността му последици. На основание чл.185 от ЗДвП е наложена Глоба в размер на 20лв, която изцяло е съобразена с разпоредбата на чл.27 от ЗАНН.

От приложената по делото справка за нарушител е видно, че жалбоподателят е системен нарушител на ЗДвП и наложените му наказания към настоящия момент не са изиграли своята превантивна роля спрямо него, а именно, към спазване на ЗДвП.

Водим от горното и на основание чл. 63 ал.1 от ЗАНН, Съдът

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № 20-0938-002275 от 02.07.2020 г. на *** Сектор “ПП” към ОДМВР - Плевен, с което на основание чл. 53 от ЗАНН и по чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1от ЗДвП и чл. 185 от ЗДвП е наложил на ***, с ЕГН: ***** от ***, глоба в размер на 50 лв., глоба в размер на 20 лв. и на осн. Наредба № Из-2538 на МВР са отнети общ 6 контролни точки за извършено нарушение по чл. 137а, ал. 1 от ЗДвП и за извършено нарушение по чл. 147 ал. 1 от ЗДвП, като **ПРАВИЛНО И ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.**

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване по реда на АПК пред Административен съд – Плевен в 14 дневен срок от съобщението до страните, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Плевен: _____